

Αθήνα, 12/06/2020

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

Με το Α.Π. Π.Ι.Σ.: 5607/11-05-2020 έγγραφο του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου μας διαβιβάστηκε το με αριθμό πρωτοκόλλου 1031HY/28-04-2020 έγγραφο του Ιατρικού Συλλόγου Έβρου στο οποίο τίθενται τα εξής ερωτήματα σχετικά με το Βιοσυντονισμό:

1. Είναι σύνηθες ένας ιατρός να ασχολείται με το «Βιοσυντονισμό» και να πραγματοποιεί σχετικές «εξετάσεις» σε ασθενείς;
2. Νομιμοποιείται να αναφέρει σε πινακίδες ιατρείου, επαγγελματικές κάρτες, διαδίκτυο, Μ.Μ.Ε. κλπ., την ιδιότητά του ως «Βιοσυντονιστή», παράλληλα ή και σε συνδυασμό με την ιατρική του ειδικότητα;»

.....
Επί του ανωτέρω ερωτήματος εκθέτουμε τα ακόλουθα:

I. ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Υπουργείο Υγείας ΥΑ Γ3β/ΓΠ/οικ.63736/24-08-2016

1. Ο βιοσυντονισμός δεν είναι διαγνωστική μέθοδος με τον όρο που χρησιμοποιείται από τη συμβατική κλασσική ιατρική.
2. Ο βιοσυντονισμός αποτελεί μέρος της εναλλακτικής ιατρικής, όπως ο βελονισμός, η λειτουργική επανατροφοδότηση και άλλες εναλλακτικές μέθοδοι.
3. Δεν τεκμηριώνεται επιστημονικά η αποτελεσματικότητα της μεθόδου.
4. Η ιατρική τεχνολογία, η οποία χρησιμοποιείται είναι βασικά μέσης τεχνολογικής γενιάς, χωρίς την απαίτηση σύγχρονης τεχνολογικής υποδομής. Η κυκλοφορία των μηχανημάτων βιοσυντονισμού, απαιτεί τη σήμανση CE.
5. Η λειτουργία ιατρείων και κέντρων βιοσυντονισμού θα πρέπει να υπόκεινται στην Υπουργική Απόφαση ΔΥΓ2/Γ.Π. οικ.154949/2010 [ΦΕΚ 1918/Β'/2010] «Όροι και προϋποθέσεις, όργανα και διαδικασία χορήγησης αδειών σκοπιμότητας και αδειών λειτουργίας για εγκατάσταση και λειτουργία μηχανημάτων ιοντιζουσών και μη ιοντιζουσών ακτινοβολιών», όπως αυτή ισχύει σήμερα.
6. Η ύπαρξη της τεχνολογίας βιοσυντονισμού δεν αποτελεί και προϋπόθεση αυτόματης αποδοχής εφαρμογής της πράξης.

2. Ν 3418/2005: Κώδικας Ιατρικής Δεοντολογίας

Άρθρο 2

Η άσκηση της ιατρικής ως λειτουργήμα

1. Η άσκηση της ιατρικής είναι λειτουργήμα που αποσκοπεί στη διατήρηση, βελτίωση και αποκατάσταση της σωματικής, πνευματικής και ψυχικής υγείας του ανθρώπου, καθώς και στην ανακούφισή του από τον πόνο.

2. Ο Ιατρός τηρεί τον όρκο του Ιπποκράτη, ασκεί το έργο του σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία και πρέπει, κατά την άσκηση του επαγγέλματός του, να αποφεύγει κάθε πράξη ή παράλειψη η οποία μπορεί να βλάψει την τιμή και την αξιοπρέπεια του Ιατρού και να κλονίσει την πίστη του κοινού προς το Ιατρικό επάγγελμα. Οφείλει, επίσης, να διατηρεί σε υψηλό επίπεδο την επαγγελματική του συμπεριφορά, ώστε να καταξιώνεται στη συνείδηση του κοινωνικού συνόλου και να προάγει το κύρος και την αξιοπιστία του Ιατρικού σώματος. Ο Ιατρός πρέπει να επιδεικνύει τη συμπεριφορά αυτή όχι μόνον κατά την άσκηση του επαγγέλματός του, αλλά και στο πλαίσιο της γενικότερης κοινωνικής έκφρασης της προσωπικότητάς του.

3. Το Ιατρικό λειτούργημα ασκείται σύμφωνα με τους γενικά αποδεκτούς και ισχύοντες κανόνες της Ιατρικής επιστήμης. Διέπεται από απόλυτο σεβασμό στην ανθρώπινη ζωή και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και απευθύνεται σε όλους τους ανθρώπους χωρίς διάκριση φύλου, φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, ηλικίας, σεξουαλικού προσανατολισμού, κοινωνικής θέσης ή πολιτικής ιδεολογίας.

Άρθρο 3

Ηθική και επιστημονική ανεξαρτησία του Ιατρού

1. Κάθε Ιατρός απολαύει κατά την άσκηση του Ιατρικού επαγγέλματος, επιστημονικής ελευθερίας και ελευθερίας της συνείδησής του, παρέχει δε τις Ιατρικές του υπηρεσίες με σεβασμό στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

2. Ο Ιατρός ενεργεί με βάση:

- α) την εκπαίδευση που του έχει παρασχεθεί κατά τη διάρκεια των προπτυχιακών του σπουδών, την άσκησή του για την απόκτηση τίτλου Ιατρικής ειδικότητας και τη συνεχιζόμενη Ιατρική του εκπαίδευση,
- β) την πείρα και τις δεξιότητες που αποκτά κατά την άσκηση της Ιατρικής και
- γ) τους κανόνες της τεκμηριωμένης και βασισμένης σε ενδείξεις Ιατρικής επιστήμης.

3. Ο Ιατρός, κατά την άσκηση της Ιατρικής, ενεργεί με πλήρη ελευθερία, στο πλαίσιο των γενικά αποδεκτών κανόνων και μεθόδων της Ιατρικής επιστήμης, όπως αυτοί διαμορφώνονται με βάση τα αποτελέσματα της εφαρμοσμένης σύγχρονης επιστημονικής έρευνας. Έχει δικαίωμα για επιλογή μεθόδου θεραπείας, την οποία κρίνει ότι υπερτερεί σημαντικά έναντι άλλης, για τον συγκεκριμένο ασθενή, με βάση τους σύγχρονους κανόνες της Ιατρικής επιστήμης, και παραλείπει τη χρήση μεθόδων που δεν έχουν επαρκή επιστημονική τεκμηρίωση.

4. Οποιαδήποτε διαγνωστική ή θεραπευτική μέθοδος, η οποία δεν εφαρμόζεται από τη διεθνή επιστημονική κοινότητα, χαρακτηρίζεται ως πειραματική και η εφαρμογή της επιτρέπεται μόνο σύμφωνα με το νομικό και δεοντολογικό πλαίσιο που διέπει τη διεξαγωγή της επιστημονικής έρευνας.

II. ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

Ο «Βιοσυντονισμός» είναι μια θεραπευτική πρακτική η οποία σύμφωνα με τους ασκούντες αυτήν θα πρέπει να θεωρείται «εναλλακτική Ιατρική» όπως επίσης και η ομοιοπαθητική, η ρεφλεξολογία, ο βελονισμός κλπ. Η «εναλλακτική Ιατρική», σύμφωνα με όσα ισχυρίζονται οι ασκούντες αυτήν, αποφεύγει τη χρήση συμβατικών φαρμάκων και προσπαθεί να θεραπεύσει τον ασθενή στηριζόμενη κυρίως στα φυσικά, πνευματικά και συναισθηματικά χαρακτηριστικά του ασθενή, καθώς και στην ικανότητα αυτοθεραπείας του ανθρώπινου σώματος, με την κατάλληλη υποστήριξη. Το νομικό πλαίσιο σχετικά με την «εναλλακτική Ιατρική» και ειδικότερα το βιοσυντονισμό είναι ασαφές και ελλιπές.

Στην ελληνική νομοθεσία, ο «βιοσυντονισμός» δεν αποτελεί αναγνωρισμένη Ιατρική μέθοδο ισότιμη με τις υπόλοιπες Ιατρικές-επιστημονικές πράξεις-μεθόδους. Ωστόσο, υπάρχει μία αναφορά του βιοσυντονισμού στη νομοθεσία. Συγκεκριμένα, σχετικά με την πρακτική του «Βιοσυντονισμού», έχει εκδοθεί η υπ' αριθμόν Γ3β/ΓΠ/οικ.63736/24-08-2016 απόφαση του Υπουργείου Υγείας, με την οποία αναγνωρίζεται ο Βιοσυντονισμός ως μέρος της «εναλλακτικής Ιατρικής», «χωρίς να τεκμηριώνεται επιστημονικά η αποτελεσματικότητα της μεθόδου» (παρ.2 ,3). Επίσης στην παρ. 6 διευκρινίζεται ότι: «Η ύπαρξη της τεχνολογίας βιοσυντονισμού δεν αποτελεί και προϋπόθεση αυτόματης αποδοχής εφαρμογής της πράξης». Η αναφορά σε «εναλλακτική Ιατρική» ως νομική έννοια δεν απαντάται

πουθενά αλλού στην ελληνική νομοθεσία, παρά μόνο στην εν λόγω υπουργική απόφαση. Συνεπώς δεν είναι σαφές ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του χαρακτηρισμού του βιοσυntonισμού ως «εναλλακτικής ιατρικής». Επίσης, από το υπ' αριθμόν Γ.Π 49049/23-8-2018 έγγραφο προκύπτει πως το Υπουργείο Υγείας διαπίστωσε ότι λανθασμένα όρισε στην ως άνω Γ3β/ΓΠ/οικ.63736/24-08-2016 απόφαση πως η λειτουργία «ιατρείων» βιοσυntonισμού» ρυθμίζεται από την υπ' αριθμόν ΔΥΓ2/Γ.Π.οικ.154949/2010 Υπουργική Απόφαση. Συγκεκριμένα, στο υπ' αριθμόν Γ.Π 49049/23-8-2018 έγγραφο αναφέρεται πως: «Μετά το από 19-05-2016 έγγραφο της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΚΕ.Σ.Υ. εκδόθηκε η αριθμ. πρωτ. Γ3β/ΓΠ/οικ. 63736/24.8.2016 Υπουργική Απόφαση με θέμα: «Σχετικά με τη μέθοδο βιοσυntonισμού και τις συσκευές βιοσυntonισμού-βιοανάδρασης». Στην παρ. 5 της εν λόγω απόφασης προβλέπεται ότι, η λειτουργία ιατρείων και κέντρων βιοσυntonισμού θα πρέπει να υπόκεινται στην αριθμ. ΔΥΓ2/Γ.Π.οικ.154949/2010 Υπουργική Απόφαση (ΦΕΚ 1918/τ.Β'10-12-2010) «Όροι, προϋποθέσεις, όργανα και διαδικασία χορήγησης αδειών σκοπιμότητας και αδειών λειτουργίας για εγκατάσταση και λειτουργία μηχανημάτων ιοντιζουσών και μη ιοντιζουσών ακτινοβολιών». Μετά από σχετική αλληλογραφία με τη Δ/ση Δημόσιας Υγείας του Υπουργείου και την Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας (αρ. πρωτ. Α.α/499/7840/2017/19.6.2017) προκύπτει ότι η λειτουργία των ιατρείων και κέντρων βιοσυntonισμού είναι εκτός σκοπού και εφαρμογής της σχετικής Υπουργικής Απόφασης.»

Επιπρόσθετα, η Δ/ση ΠΦΥ του Υπουργείου Υγείας, με το υπ' αριθμ. πρωτ. Γ3β/ΓΠ/οικ.74974/5.10.2017 έγγραφο της έχει ζητήσει διευκρινήσεις από το Κεντρικό Συμβούλιο Υγείας (ΚΕ.Σ.Υ.), αναφορικά με το εάν η μέθοδος βιοσυntonισμού δύναται να εφαρμόζεται: α) σε ιατρεία και σε περίπτωση καταφατικής απάντησης από ποιες ιατρικές ειδικότητες και β) εάν δύναται να διενεργείται η εν λόγω μέθοδος και από λοιπούς επιστήμονες / επαγγελματίες υγείας και υπό ποιες προϋποθέσεις. Το εν λόγω έγγραφο διαβιβάστηκε σε ειδικό εισηγητή του ΚΕΣΥ, στις 18-1-2018 και επαναδιαβιβάστηκε εκ νέου στις 18-5-2018 και αναμένεται σχετική εισήγηση. Μέχρι και σήμερα δεν έχει εκδοθεί σχετικό έγγραφο ή απόφαση ή οδηγίες από το ΚΕΣΥ. Σε τηλεφωνικές επικοινωνίες που είχαμε επανειλημμένως με το ΚΕΣΥ δεν κατέστη δυνατό να ενημερωθούμε για το εάν το ΚΕΣΥ έχει επεξεργαστεί το ως άνω ερώτημα του Υπουργείου Υγείας.

Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας (Ν. 3418/2005), κάθε ιατρός απολαμβάνει κατά την άσκηση του επαγγέλματός του πλήρη ελευθερία στο πλαίσιο της ιατρικής επιστήμης, με σεβασμό στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Επιπρόσθετα, πρέπει να ενεργεί με βάση τους κανόνες της τεκμηριωμένης και βασισμένης σε ενδείξεις ιατρικής επιστήμης. Έχει δικαίωμα για **επιλογή μεθόδου θεραπείας**, την οποία κρίνει ότι υπερτερεί σημαντικά έναντι άλλης, για τον συγκεκριμένο ασθενή, με βάση τους σύγχρονους κανόνες της ιατρικής επιστήμης, και παραλείπει τη χρήση μεθόδων που δεν έχουν επαρκή επιστημονική τεκμηρίωση. Η παρ. 4 του άρθρου 3 του Ν. 3418/2005 προβλέπει επίσης ότι «Οποιαδήποτε **διαγνωστική ή θεραπευτική μέθοδος, η οποία δεν εφαρμόζεται από τη διεθνή επιστημονική κοινότητα, χαρακτηρίζεται ως πειραματική και η εφαρμογή της επιτρέπεται μόνο σύμφωνα με το νομικό και δεοντολογικό πλαίσιο που διέπει τη διεξαγωγή της επιστημονικής έρευνας**».

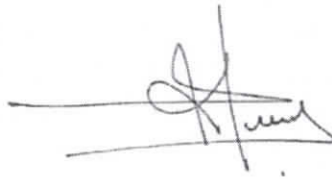
Από τα ανωτέρω, προκύπτει πως ο βιοσυntonισμός δεν αποτελεί αναγνωρισμένη μέθοδο ιατρικής στην Ελλάδα ούτε εντάσσεται στην Π.Φ.Υ.

Κάθε ιατρός που ασκεί την ιατρική του ειδικότητα παράλληλα με την εναλλακτική μέθοδο του Βιοσυntonισμού, θα πρέπει να ξεχωρίζει τις δύο αυτές ιδιότητες του, ούτως ώστε να μην προκαλείται παραπλάνηση του κοινού.

Συνεπώς, κάθε ιατρός έχει την δυνατότητα να ασχολείται με τις εναλλακτικές μορφές ιατρικής, όπως είναι ο Βιοσυντονισμός, αλλά απαγορεύεται να συγχέει την ιατρική του ειδικότητα με την πρακτική βιοσυντονισμού. Άρα, δεν νομιμοποιείται να αναφέρει σε πινακίδες ιατρού, επαγγελματικές κάρτες, διαδίκτυο, Μ.Μ.Ε. κλπ., την ιδιότητά του ως «Βιοσυντονιστή», παράλληλα ή και σε συνδυασμό με την ιατρική του ειδικότητα.

Η παρούσα να υποβληθεί στο Διοικητικό Συμβούλιο του Π.Ι.Σ. προκειμένου να ληφθεί απόφαση και να αποφασιστεί η έκδοση οδηγιών σχετικά με τους όρους και προϋποθέσεις της παράλληλης άσκησης της ιατρικής επιστήμης και του βιοσυντονισμού από ιατρούς (όπως π.χ. ταυτόχρονη λειτουργία ιατρού σύμφωνα με το π.δ. 84/2001 και χώρου άσκησης του βιοσυντονισμού κτλ.)

Ο Γνωμοδοτών Δικηγόρος

Ευάγγελος Κασίκης
Νομικός Σύμβουλος Π.Ι.Σ